

טיוטת חוק להסדרת שירותי ההשגחה על הכשרות, תשע"ח-2018

א. שם החוק המוצע

חוק להסדרת שירותי ההשגחה על הכשרות, תשע"ח-2018

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

החוק הקיים מסדיר מיהם הגורמים המוסמכים לתת תעודת הכשר לבית עסק. החוק לא התייחס עד כה, לגורמים שאמורים לבצע את הליכי השגחת הכשרות בפועל בבית העסק – הליכים אשר נדרשים לשם הבטחת דיני הכשרות בבית העסק ומתן תעודת ההכשר. נכון להיום, מתבצעת השגחת הכשרות בבתי העסק באמצעות משגיחי כשרות המועסקים, ברוב המקרים, ישירות על ידי בית העסק. שכרם של משגיחים אלו אינו מוסדר בדיון. בעתירה שהוגשה בבג"ץ 3336/04 התנועה להגינות שלטונית נ' מועצת הרבנות הראשית, הלינה העותרת כנגד מציאות זו שמעמידה את משגיחי הכשרות בפני ניגוד עניינים, שעה שהוא נדרש למעשה להשגיח על מעסיקו, באופן שעלול לפגוע ברמת הכשרות בבית העסק. על פי הנטען, פגיעה זו עשויה להתרחש במקרים בהם משגיחי כשרות יחשוש להתריע על תקלות כשרות בבית העסק שיגררו אחריהן הסרת תעודת ההכשר על ידי הגורם המוסמך, וזאת לנוכח חששו של המשגיח מאיבוד מטה לחמו. העתירה הנוכרת התנהלה כשלוש עשרה שנים, במהלכו, בין היתר, נערך ניסיון – פיילוט – לתת מענה לנדרש בעתירה, שלא צלח בסופו של יום. ביום 9.5.17 ניתן פסק דין בו קיבל בית המשפט את העתירה ונתן תוקף לעקרון הניתוק וההפרדה בין משגיחי הכשרות לבית העסק המושגח. פסק הדין ניתן לאחר שבפני בית המשפט הוגש דו"ח הצוות לבחינת מערך הכשרות בישראל שפעל במסגרת הרבנות הראשית לישראל ואשר, בין היתר, הציע מספר חלופות למתן שירותי ההשגחה, ובכלל זאת, להעסקת משגיחי הכשרות, באופן שלא תתקיים זיקת משגיח ומושגח. בית המשפט לא הביע דעה באשר לחלופות שהוצעו בדו"ח, אולם קבע כי עד סוף חודש יוני 2018, צריך להסתיים הטיפול בניתוק הזיקה, וכי המערך המחליף צריך להיות מוכן, כך שלכל היותר יחל בעבודתו המלאה, לאחר הרצה, עד 1.9.18.

במהלך התקופה שלאחר פסק הדין, התקיימו דיונים רבים בין הגורמים הממשלתיים הנוגעים בדבר, שבמסגרתם נדונו מספר חלופות למסגרת מתן שירותי השגחת הכשרות והעסקת המשגיחים, באופן שיעלה בקנה אחד עם פסק הדין האמור לעיל.

טיוטת החוק נועדה להסדיר את אופן מתן שירותי ההשגחה על הכשרות.

ההצעה מסדירה את הקמתם של איגודים אזוריים להספקת שירותי השגחה על כשרות, את תפקידיהם, הרכבם, האורגנים הפועלים במסגרתם, לרבות מועצת איגוד, מנהל כללי, ועדת ביקורת, יועץ משפטי, מבקר פנים וכיוצ"ב, ואת הסמכויות של כל אורגן. האיגודים אינם תאגידים סטטוטוריים. טיוטת החוק מסדירה סמכויות למועצת הרבנות הראשית לישראל לקבוע, בין היתר, כללים הנוגעים לפעילות השגחת הכשרות של האיגודים האזוריים ובכלל זאת, היקף שעות השגחה אחיד לבתי העסק בהתאם למאפייניהם, אופן שיתוף הפעולה בין הרבנות וההכשר לבין האיגוד האזורי ועוד. החוק עוסק בהסדרת עיסוקם של משגיחי הכשרות, ובכלל זאת, תנאי הסף לתפקיד משגיח כשרות, אופן בחירת המשגיחים לעבודה במסגרת האיגוד האזורי וכיוצ"ב. החוק מסדיר היבטים שונים שעניינם הבטחת תקינות פעילותם של האיגודים האזוריים ואורגניהם,

בהיבטים הנוגעים לטוהר המידות, בהיבטים תקציביים ועוד. החוק מסדיר את מינויו של הממונה על ענייני האיגודים האזוריים, שעל פי המוצע יהיה עובד הרבנות הראשית לישראל, שיופקדו בידי, כגורם מקצועי, מגוון סמכויות רגולטוריות כלפי האיגודים האזוריים כדי להבטיח את טיב שירותי ההשגחה על הכשרות, רמתם ותקינותם. החוק מסדיר את מעמדם של משגיחי הכשרות כעובדי ציבור. בהתאם לטיוטת החוק, מוצע להסדיר את מימון שירותי השגחת הכשרות על דרך של קביעת אגרות ייעודיות ואחידות, על פי מאפייני העסקים, שישולמו לאיגוד האזורי על ידי בית העסק.

מכלול הסדרים המוצעים בנוסח המוצע נועד להבטיח ששירותי ההשגחה על הכשרות יסופקו באופן שיתרום לשיפור רמת הכשרות בבתי העסק, ובד בבד באופן המשרת נורמות שלטוניות ראויות ובכלל זאת, שקיפות, שוויוניות וכיוצ"ב.

ג. עיקרי הוראות החוק המוצע

עיקר 1 – כפועל יוצא מפסיקת בית המשפט בנדון כאמור, מוצע לנתק את הזיקה שבין משגיחי הכשרות לבין בתי העסק המושגחים על ידם, וזאת באמצעות הקמתם של איגודים אזוריים למתן שירותי השגחה על הכשרות אשר, בין היתר, יעסיקו את משגיחי הכשרות.

עיקר 2 – בכל הנוגע למתן הכשר, ובכלל זאת, למתן שירותי ההשגחה על הכשרות, ישנם מספר גורמים, שיש להסדיר כראוי, באופן בהיר וברור, את חלוקת הסמכויות ביניהם. הגורמים הם מועצת הרבנות הראשית, השר לשירותי דת, הרב נתן הכשר, המועצה הדתית, האיגוד למתן שירותי השגחה על הכשרות והמשגיחים המועסקים על ידו, והממונה על ענייני האיגודים האזוריים. טיוטת החוק מסדירה את הסמכויות של כל אחד מן הגורמים המנויים לעיל. ככלל, שיקול הדעת המקצועי וההלכתי הנוגע למתן שירותי ההשגחה יופקד בידי מועצת הרבנות הראשית ובידי הרב נתן הכשר, לפי העניין, ויתר הגורמים הנזכרים לעיל, יהיו כפופים אליהם בהיבטים אלו. לצד האמור, מוצע להותיר בידי האיגוד שיקול דעת מסוים, שאינו הלכתי-מקצועי, כחלק מהפררוגטיבה שלו כמעסיק המשגיחים.

עיקר 3 – מוצע להסמיך את מועצת הרבנות הראשית לקבוע נורמות אחידות לקביעת היקף זמן ההשגחה על הכשרות בבתי העסק השונים, בהתאם למאפייניהם. נורמות אלו הכרחיות לצורך קביעת האגרה שישלמו בתי העסק, על פי מאפייניהם, לאיגודים בגין שירותי השגחת הכשרות, וזאת על בסיס עבודה כלכלית סדורה ובהתאם לפרמטרים אחידים ושוויוניים. ההצעה מקדמת החלת נורמות של שקיפות ושוויוניות למערך הכשרות הממלכתי.

עיקר 4 – במטרה להבטיח את התנהלותם התקינה של איגודי הכשרות, מוצע למנות גורם רגולטורי שיופקד על התנהלותם, במסגרת הרבנות הראשית לישראל, כמקובל בתחומי רגולציה אחרים. הרבנות הראשית עמדה פעמים רבות, בשנים האחרונות, בפני ביקורת מצד גורמים שונים, לרבות מבקר המדינה, ביקורת ציבורית וכד', לנוכח כשלים מהותיים במערך הכשרות מבלי שהיו בידיה כלים וסמכויות לתקן כשלים אלו ולהבטיח את התנהלות מערך הכשרות הממלכתי בהתאם לסדרי מנהל תקינים. נקודת המוצא היא שיש לחבר בין אחריות וסמכות, ולצייד את הרבנות הראשית בסמכויות מתאימות שיאפשרו לה למלא את האחריות שבידה, שהיא להבטיח לציבור שומרי הכשרות בישראל רמת כשרות אמינה ואיכותית לצד שמירה על נורמות שלטוניות ראויות.

ד. השפעת החוק המוצע על הדין הקיים

כיום, רובם המכריע של משגיחי הכשרות בישראל, מועסק במישרין על ידי בתי העסק המושגחים. מיעוט קטן של משגיחים, מועסק באמצעות חברות כח אדם, ומיעוט אחר מועסק על ידי המועצות הדתיות. על פי המוצע, ובהמשך לפסיקת בית המשפט בעניין זה, יועסקו משגיחי הכשרות באמצעות האיגודים האזוריים למתן שירותי השגחה על הכשרות ויהיו עובדי ציבור. כיום, אין הסדרה של עלות שעות ההשגחה, כך שעשויה להיות שונות בין בתי העסק השונים בכל רשות מקומית לעניין העלות המושתת עליהם, וכמו כן, קיימת שונות רבה בין הרשויות המקומיות השונות לעניין עלויות שירותי ההשגחה בהן. על פי המוצע, תיקבע סטנדרטיזציה ארצית לעניין היקף שעות ההשגחה וכנגזרת מכך, לעניין גובה עלות שירותי ההשגחה בבתי העסק, בהתאם למאפייניהם. מוצע כי עלות שירותי ההשגחה תוסדר במסגרת אגרות.

ה. השפעת החוק המוצע על ההיבט המנהלי והתקציבי

גיבוש מסד נתונים לצורך ביצוע הערכה כלכלית נתקל בקשיים רבים, בין היתר, כאמור לעיל, לנוכח השונות הרבה בין הרשויות המקומיות הן לעניין היקף שעות ההשגחה הנדרש בכל רשות מקומית, על פי דרישת הרבנות הכשר, והן לעניין גובה שכר המשגיחים. יש לזכור, כי כיום מועסקים משגיחי הכשרות באמצעות בתי העסק במישרין, ופעמים רבות, גובה שכרו של המשגיח שעל פי המצב הקיים, מהווה המרכיב הבלעדי של עלות שירותי ההשגחה, הוא פועל יוצא של משא ומתן בין המשגיח ובין בית העסק. במקומות מסוימים, הרבנות המקומית והמועצה הדתית אינם מעורבים בגובה השכר שנקבע למשגיח, לעומת מקומות אחרים, בהם גורמים אלו מעורבים בקביעת שכרו של המשגיח. זאת ועוד, במצב הנוכחי, לעיתים, שכר המשגיח אינו מדווח כחוק, נתון שיש לו השפעה על עלות שירותי ההשגחה שנושא בה בית העסק. במקרים רבים, זכויותיהם של משגיחי הכשרות מקופחות והם אינם מקבלים את מלוא הזכויות הסוציאליות שהם זכאים להן על פי דין. בנוסף, שכרם הנוכחי של משגיחי הכשרות, על פי המידע שברשותנו, הינו נמוך, ולעיתים קרוב לשכר מינימום. במסגרת המתווה המפורט בהצעה, ייקבעו תנאי העסקה הולמים למשגיחי הכשרות לרבות שכר ראוי, והפרשות סוציאליות כדן.

על פי המוצע, יוקמו בין 3 ל-6 איגודי השגחה על הכשרות שיעסיקו, על פי ההערכה, כ-4000 משגיחי כשרות במצטבר. נוסח החוק מסדיר מינויים של האורגנים הדרושים בכל איגוד לצורך הבטחת ניהולו השוטף ותקינות פעילותו.

לצורך עריכת מעקב ובקרה ראויים על התנהלות איגודי הכשרות האזוריים, נדרשת לרבנות הראשית תוספת תקינה מצומצמת של עובדים.

ו. עמדות שרים ומשרדי ממשלה אחרים

עמדת משרד האוצר טרם התקבלה.

עמדת נציבות שירות המדינה- נציבות שירות המדינה ביקשה לתאם מולם את הנוסח בעניין הדין המשמעותי שיחול על עובדי האיגודים, ובכלל זה משגיחי הכשרות.

ז. עמדת היועץ המשפטי לממשלה

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (אזרחי) סמך ידו על טיוטת החוק

ח. להלן נוסח החוק המוצע

הצעת חוק להסדרת שירותי ההשגחה על הכשרות, התשע"ח-2018

פרק א': פרשנות

הגדרות

1. בחוק זה –

"הוועדה לבדיקת מינויים" – הוועדה לבדיקת מינויים הקבועה בסעיף 18ב לחוק החברות הממשלתיות;
"מועצת הרבנות" – מועצת הרבנות הראשית לישראל;
"מועצת האיגוד" – מועצת האיגוד שהתמנתה לפי סעיף 14;
"הממונה" – מי שמונה לפי סעיף 49 לכהן כממונה על ענייני איגודי השגחת הכשרות האזוריים;
"השר" – השר לשירותי דת;
"חוק איסור הונאה בכשרות" – חוק איסור הונאה בכשרות, תשמ"ג-1983;
"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975;
"חוק שירותי הדת היהודיים" – חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971;
"משגיח כשרות" – מי שעומד בתנאי הכשירות ומונה לפי סעיף 34;
"צו הקמת האיגוד" – צו להקמת האיגוד שקבע השר על פי המלצת הממונה לפי סעיף 2;
"קרוב" – בן או בת זוג, הורה, הורה הורה, בן או בת ובני זוגם, אח או אחות וילדיהם, גיס, גיסה, דוד או דודה וילדיהם, חותן, חותנת, חם, חמות, חתן, כלה נכד או נכדה, לרבות קרבה משפחתית חורגת או קרבה הנוצרת עקב אימוץ או כל אדם הסמוך על שולחנו;
"רב נותן הכשר" – רב המוסמך ליתן תעודת הכשר על פי סעיף 2 לחוק איסור הונאה בכשרות;
"איגוד" – איגוד אזורי לשירותי השגחה על הכשרות שהוקם לפי סעיף 2;
"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או מועצה אזורית שלא פועלת בהן מועצה דתית;

"תחום האיגוד" – שטחן של כל הרשויות המקומיות שהן או המועצות הדתיות הפועלות בתחומן מאוגדות באיגוד;
"תעודת הכשר" – כמשמעותה בחוק איסור הונאה בכשרות.

פרק ב': הקמת איגוד אזורי לכשרות, מטרותיו ותפקידיו

2. הקמת איגוד אזורי 2. לשירותי השגחה על הכשרות

(א) השר לשירותי דת רשאי להקים בצו, שיפורסם ברשומות, איגוד אזורי לשירותי השגחה על הכשרות.

(ב) צו הקמת האיגוד יקבע את המפורטים בפסקאות (1) עד (3):

(1) המועצות הדתיות והרשויות המקומיות אשר יהיו כלולות באיגוד;

(2) המועצות הדתיות והרשויות המקומיות אשר נציגיהן יהיו חברים במועצת האיגוד בכל איגוד; נושא המשרה שייצג כל מועצה דתית או רשות מקומית, כוח ההצבעה שיהיה לכל חבר; כללים בדבר סבב חברות במועצת האיגוד, אשר יתקיים בין המועצות הדתיות והרשויות המקומיות הכלולות באיגוד;

(3) מועד כינונו של האיגוד (להלן – מועד ההקמה).

3. מספר איגודים 3. מספר האיגודים שיוקמו לא יפחת משלושה ולא יעלה על שישה.

4. שיוך מועצות דתיות ורשויות מקומיות לאיגוד

(א) השר יקבע, האם רשות מקומית תיכלל באיגוד כלשהוא אם לאו, בהתחשב בהיקף בתי העסק בתחום הרשות המקומית המחזיקים בתעודת הכשר.

(ב) מועצות דתיות ורשויות מקומיות אשר נקבע לגביהן כי ייכללו בתחום איגוד, ישויכו לאיגוד בהתחשב, בין השאר, בשיקולים כלכליים שיאפשרו התנהלות של האיגוד על בסיס מאוזן מבחינה תקציבית, וזאת בהתבסס על צפי גביית האגרות מבתי העסק שבתחום המועצות הדתיות והרשויות המקומיות כאמור, בהתחשב בהיקף בתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר ואשר פועלים בתחום מועצות דתיות ורשויות מקומיות אלו, מאפייניהם ומידת פיזורם.

(ג) לא יחליט השר לכלול רשות מקומית באיגוד מסוים בטרם קיים התייעצות עם שר הפנים.

5. העברת מועצה דתית או רשות מקומית מתחום איגוד אחד לאחר
- השר רשאי להורות בצו, על העברת מועצה דתית או רשות מקומית מתחום איגוד אחד לאחר, לאחר שאפשר למועצה הדתית או לרשות המקומית האמורה, לפי העניין, להציג עמדתה בפניו, אם התקיימו נסיבות מוצדקות, ובכלל זאת, שיקולים כלכליים ושיקולים תפעוליים.
6. הטלת תפקיד השגחה על איגוד מחוץ לתחומו
- השר רשאי להורות לאיגוד, על פי המלצת הממונה, לספק שירותי השגחה לכלל בתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר, המצויים בתחום רשות מקומית שלא נכללה בתחומו של איגוד כלשהוא, או לחלקם.
7. תקופת ההקמה
- האיגוד יחל לפעול בתוך שישה חודשים ממועד ההקמה (להלן – תקופת ההקמה), לאחר שבוצעו כל אלה:
- (1) מועצת האיגוד תפעל למינוי מנהל כללי לאיגוד בהתאם להוראות סעיף 28;
- (2) המנהל הכללי של האיגוד יפעל להקמת התשתית האירגונית הנדרשת לצורך פעילות האיגוד, לרבות מינוי בעלי תפקידים ומשגיחי כשרות הדרושים לצורך פעילות האיגוד, ובהתאם לשיא כח האדם שיאושר כאמור בסעיף 38;
- (3) מועצת האיגוד תכין הצעת תקציב שנתי לשנת פעילותה הראשונה, על פי סכום התקציב שיועד לה לשנה זו, ועל פי צפי גביית האגרות שייגבו מבתי העסק בעד פעילות ההשגחה, ותביאה לאישור השר בהתאם להוראות סעיף 46;
8. הארכת תקופת ההקמה
- השר יהיה רשאי להאריך בצו את תחילת הפעילות של איגוד, כאמור בסעיף 7, בפרק זמן שלא יעלה על שלושה חודשים נוספים.
9. מעמד האיגוד
- איגוד יהיה תאגיד.
10. גוף מבוקר
- איגוד יהיה גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].
11. מטרת האיגוד
- מטרת האיגוד לספק שירותי השגחה על הכשרות למי שמחזיק בתעודת הכשר, וזאת בין היתר, באמצעות משגיחי כשרות שיועסקו על ידי האיגוד.
12. תפקידי איגוד (א) תפקידיו של איגוד הם:
- (1) לדווח לרב נותן ההכשר או לנציגו על תקלות כשרותיות שנמצאו בבית העסק ולפעול על פי הנחיותיו בכל הנוגע לתיקונן;
- (2) לפעול בהתאם להנחיות ההלכתיות של הרבנות הראשית לישראל ושל הרב נותן ההכשר;

- (3) לקבוע למשגיחים תכניות עבודה באישור הרב נותן ההכשר או נציגו, ובכפוף לכללים שקבעה מועצת הרבנות ולכללים שקבע הממונה;
- (4) לפקח על נוכחות משגיחי הכשרות בבתי העסק בהם שובצו, בהתאם לתכניות העבודה שנקבעו להן;
- (5) לגבות אגרות בעד שירותי השגחת הכשרות בהתאם לסעיף 64.
- (6) האיגוד יהיה אחראי על דיווחי הנוכחות של משגיחי הכשרות לפי הכללים שקבע הממונה לפי סעיף 50(9).

פרק ג': מועצת הרבנות הראשית

קביעת כללים 13. (א) מועצת הרבנות תקבע כללים, בין השאר, בנושאים הבאים:

- (1) היקף שעות השגחה אחיד לבתי עסק בהתחשב במאפייניהם, על בסיס שוויוני וענייני; ורשאי רב נותן הכשר, בהתאם לשיקול דעתו, לקבוע היקף השגחה שונה מן הכללים שקבעה מועצת הרבנות, ובלבד שסך שעות ההשגחה לבתי העסק בתחומו לא יחרוג מסך שעות ההשגחה האפשרי, על פי הכללים שקבעה מועצת הרבנות לעניין זה, בתחום כהונתו.
- (2) מתכונת הדיווח שיעביר האיגוד לרב נותן ההכשר אודות פעילות ההשגחה בבתי העסק, היקפו ותדירותו;
- (3) אופן התיאום שיתקיים בין האיגוד לבין הרב נותן ההכשר, ובין השאר, לעניין תכנית העבודה שתיקבע למשגיחי הכשרות.
- (4) תכנית הדרכה והשתלמות שנתית לבעלי התפקידים במערך הכשרות.

(ב) האיגוד יפעל על פי הכללים שקבעה מועצת הרבנות.

פרק ג': מועצת האיגוד, הרכבה ותפקידיה

לאיגוד תהיה מועצה אשר תמנה אחד עשר חברים :

(1) ארבעה רבני ערים או רבנים אזוריים מקרב הרבנים המכהנים בתחום האיגוד ;

(2) מנהל הרבנות הראשית לישראל או נציגו ;

(3) שני ראשי מועצות דתיות הכלולות באיגוד, שימונו על ידי רב עיר או רב אזורי מקרב הרבנים המכהנים בתחום האיגוד, ובלבד שאינם מכהנים בתחום כהונתם של ארבע הרבנים האמורים בסעיף קטן (1) ;

(4) שני מנהלי מחלקות כשרות ממועצות דתיות הכלולות באיגוד ;

(5) נציג ציבור שימנה השר בהסכמת הרב הראשי המכהן כנשיא מועצת הרבנות ;

(6) עובד מדינה בכיר שימנה השר בהסכמת הרב הראשי המכהן כנשיא מועצת הרבנות הראשית.

(ב) מינוי חברי מועצת האיגוד, למעט החברים האמורים בסעיף קטן (א)(1), טעון אישור הוועדה לבדיקת מינויים ; לא ימונה מי שהוועדה האמורה המליצה שלא למנותו ; הוראות סעיף 18ב(ב) ו-(ג)(1), (3), (4) ו-(5) ו-18ג לחוק החברות הממשלתיות, יחולו, בשינויים המחויבים, על עבודת הוועדה ותפקידיה, לרבות לענין זיקה פוליטית כאמור בסעיף 18ג לחוק החברות הממשלתיות.

(ג) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), השר יקבע בתקנות את התבחינים לפיהם ייוצגו מועצות דתיות ורשויות מקומיות במועצת האיגוד באמצעות נושאי המשרה המנויים בסעיף קטן (א), למעט נציגי הציבור, ומי נושא המשרה שייצג אותן מקרב נושאי משרה אלו. התבחינים יביאו בחשבון, בין השאר, את היקף בתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר בכל רשות מקומית ומאפייניהם ; כמו כן, ייקבע בתקנות סבב שיערך בין מועצות דתיות ורשויות מקומיות לענין ייצוג במועצת האיגוד.

(ד) מועצת האיגוד תבחר את יושב הראש מקרב חבריה.

(ה) לא ימונה ולא יכהן כחבר מועצת האיגוד מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר מועצת האיגוד, או שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.

(ו) לא ימונה ולא יכהן כחבר מועצת איגוד מי שעוסק בתחום מתן שירותי השגחה או פיקוח על הכשרות במסגרת פרטית, מי שמשמש כמשגיח כשרות באופן אישי, או מי שקרובו משמש כמשגיח כשרות מטעם האיגוד. החליטו מועצת איגוד או מנהל כללי על העסקת קרוב של חבר מועצת האיגוד – תפקע כהונתו כחבר מועצת האיגוד.

משקיפים 15. (א) מועצה דתית או רשות מקומית, הכלולה באיגוד אך בצו הקמת האיגוד לא נקבע כי תיוצג במועצת האיגוד, תוכל למנות משקיף מטעמה, בכפוף להוראות סעיפים 14(ד) ו-14(ה).

(ב) משקיף, כאמור בסעיף קטן (א), יהיה רשאי להשתתף בישיבות מועצת האיגוד ולעייין במידע כאילו היה חבר מועצת איגוד, אולם לא תהיה לו זכות הצבעה.

תנאי כשירות של נציג ציבור החבר במועצת האיגוד 16. כנציג ציבור במועצת האיגוד ימונה מי שמתקיימים בו תנאי כשירות שיקבע השר בתקנות.

תקופת כהונה 17. (א) חברי מועצת האיגוד, לרבות יושב ראש מועצת האיגוד, שאינם נציגי ציבור, יתמנו לתקופה של ארבע שנים, אלא אם נקבע בתקנות כי כהונתם צריכה להיכלל בסבב עם מועצות דתיות או רשויות מקומיות אחרות, וניתן יהיה לשוב ולמנותם לתקופות נוספות; חבר מועצת איגוד יכהן במועצה רק כל עוד הוא מכהן בתפקידו במועצה הדתית או ברשות המקומית, לפי העניין. (ב) נציג ציבור במועצת האיגוד יתמנה לתקופה של ארבע שנים וניתן יהיה לשוב ולמנותו לתקופה אחת נוספת של ארבע שנים.

חובת אמונים וחובת זהירות 18. חבר מועצת איגוד חב בחובת אמונים ובחובת זהירות לאיגוד, וינהג במילוי תפקידו בתום לב, בהגינות, בנאמנות ובלא משוא פנים.

ניגוד עניינים 19. (א) לא ימונה ולא יכהן כחבר מועצת איגוד או כמשקיף מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר מועצת איגוד לבין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו, או של קרובו.

(ב) חבר מועצת איגוד או משקיף לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא העלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר מועצת איגוד לבין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו, או של קרובו.

(ג) נודע לחבר מועצת איגוד או למשקיף שהוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע על כך ליושב ראש מועצת האיגוד, ימסור לו את המידע הנוגע לעניין, ולא יטפל בנושא כאמור באותו סעיף קטן; נודע ליושב ראש מועצת איגוד שהוא עלול להימצא במצב כאמור, ימסור את המידע לממונה ולא יטפל בנושא.

(ד) בסעיף זה –

”בעל עניין” – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ”ח-1968;

”טיפול” – לרבות קבלת החלטה, העלאת נושא לדיון, נוכחות בדיון, השתתפות בדיון או בהצבעה, או עיסוק בנושא מחוץ לדיון;

”עניין אישי”, של חבר מועצת איגוד או של משקיף – לרבות עניין אישי של קרובו, עניין של תאגיד שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו, או עניין של גוף שהוא או קרובו הם מנהלים או עובדים אחראים בו;

גמול והחזר הוצאות 20.

(א) חבר מועצת האיגוד לא יקבל מהאיגוד שכר בעד שירותיו.

(ב) חבר מועצת האיגוד יהיה זכאי לקבל מהאיגוד גמול בעבור השתתפותו בישיבות מועצת האיגוד לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו אחד מאלה:

(1) עובד המדינה;

(2) עובד גוף מתוקצב;

(3) עובד גוף נתמך;

(4) נציג של גוף אחר המיוצג במועצה;

(5) מי שזכאי לקבל גמול בעבור ההשתתפות בישיבות מועצת האיגוד ממקור אחר.

(ג) חבר מועצת האיגוד שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (ב), זכאי לקבל מהאיגוד החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות בישיבות המועצה, לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות כאמור ממקור אחר.

(ד) השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע הוראות ותנאים שלפיהם ישולם גמול או החזר הוצאות לחבר המועצה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ב) או (ג), ואת שיעוריהם.

(ה) בסעיף זה, "עובד המדינה", "עובד גוף מתוקצב" ו"עובד גוף נתמך" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב.

סדרי עבודת מועצת 21.

(א) המניין החוקי בישיבות מועצת איגוד הוא מחצית מחבריה המכהנים ובהם יושב ראש מועצת האיגוד.

איגוד

(ב) החלטות מועצת האיגוד יתקבלו ברוב קולות של החברים המשתתפים בהצבעה.

(ג) יושב ראש מועצת איגוד ינהל את ישיבות מועצת האיגוד, יזמן את ישיבותיה ויקבע את מועדן, מיקומן וסדר היום שלהן. סדר היום יופץ מראש לכלל המועצות הדתיות והרשויות המקומיות הכלולות באיגוד.

(ד) שליש מחברי מועצת האיגוד המכהנים, רשאים בכל עת לדרוש כינוס ישיבה מיוחדת של מועצת האיגוד על ידי הגשת דרישה בכתב ליושב ראש מועצת האיגוד; הישיבה תתקיים בתוך ארבעה עשר ימים מיום הגשת הדרישה, לכל המאוחר.

(ה) מועצת האיגוד תערוך פרוטוקולים של ישיבותיה והאיגוד ישמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה; פרוטוקול שאושר ונחתם בידי חבר מועצת האיגוד שניהל את הישיבה ובידי המנהל הכללי ישמש ראיה לכאורה לאמור בו.

(ו) החלטות מועצת האיגוד יפורסמו באתר האינטרנט של האיגוד.

(ז) מועצת האיגוד רשאית לקבוע את סדרי עבודתה ונהליה, אם לא נקבעו לפי חוק זה.

(א) החלטת מועצת איגוד, אשר יש לה נגיעה ישירה לרשות מקומית או למועצה דתית מסוימת, ואשר עלולה לגרום לפגיעה באיכות שירותי השגחת הכשרות הניתנים בתחום אותה מועצה דתית או רשות מקומית, תתקבל לא לפני שניתנה למועצה הדתית או לרשות המקומית האפשרות להביע עמדתה בפני מועצת האיגוד. ההחלטה תכלול הנמקה אשר תתייחס, בין היתר, לשקילת הפגיעה האמורה כחלק מהשיקולים בקבלת ההחלטה.

(ב) מועצה דתית או רשות מקומית כאמור תודיע ליושב ראש מועצת האיגוד אם היא סבורה כי החלטה העומדת על סדר יומה של מועצת האיגוד עלולה לגרום לפגיעה כאמור וכי היא מבקשת להביא את עמדתה בפני מועצת האיגוד כאמור. התקבלה החלטה כאמור מבלי שהובאה העמדה הנזכרת בפני מועצת האיגוד, המועצה הדתית או הרשות המקומית תהיה רשאית לבקש ממועצת האיגוד בתוך ארבעה עשר ימים מקבלת ההחלטה, לקיים דיון נוסף במסגרתו תישמע עמדתה בפני מועצת האיגוד.

קיום מועצת האיגוד, סמכויותיה ותוקף החלטותיה, לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שמכהנים בה כדין רוב חבריה.

אלה תפקידי מועצת האיגוד :

(1) לאשר את הצעת התקציב השנתית של האיגוד ולהגישה לאישור השר;

(2) לאשר את תכניות העבודה השנתיות של האיגוד;

22. החלטות מועצת איגוד המשפיעות על רשויות שאינן מיוצגות

23. תוקף פעולות

24. תפקידי מועצת האיגוד

(3) לדון בטיוטת הדו"חות הכספיים של האיגוד ובהערות רואה החשבון המבקר לגביה, ולדון, לאחר אישור הדוחות הכספיים, בכל פרט שלגביו הסתייג רואה החשבון המבקר, העיר הערה או נמנע מלחוות דעתו;

(4) למנות מנהל כללי לאיגוד בהתאם לאמור בסעיף 28, יועץ משפטי בהתאם לאמור בסעיף 44, ומבקר פנים בהתאם לאמור בסעיף 45;

(5) לאשר את המבנה הארגוני של הרשות, את מדיניות ההעסקה של עובדי האיגוד, לרבות המנהל הכללי, וכן את שיא כוח האדם ברשות לאחר שניתן האישור הנדרש לפי סעיף 38(א);

(6) לעקוב ולפקח אחר פעילות האיגוד ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי של האיגוד ופעולותיו;

(7) לאשר דין וחשבון שנתי על ענייני האיגוד שהכין המנהל הכללי של האיגוד כאמור בסעיף 58;

(8) לדון בכל ענין שמועצת הרבנות או השר או הממונה ידרשו להעמיד על סדר יומה.

אתר האינטרנט של 25. האיגוד יהיה אתר אינטרנט שבו יפורסם, בין השאר, מידע הנוגע לציבור, לרבות בתי עסק בתחום האיגוד המחזיקים בתעודת הכשר או שהוסרה מהם תעודת ההכשר. האיגוד

פרק ד': ועדת ביקורת

מינוי ועדת ביקורת 26. מועצת האיגוד תמנה, מבין חבריה, ועדת ביקורת שמספר חבריה לא יפחת משלושה, ושניים מחבריה יהיו נציגי הציבור, ותקבע מי ישב בראש הוועדה; יושב ראש מועצת האיגוד לא יהיה חבר בוועדת הביקורת.

תפקידי ועדת 27. (א) אלה יהיו תפקידיה של ועדת הביקורת:

(1) לבחון ליקויים בניהול האיגוד, בין השאר, תוך התייעצות עם המבקר הפנימי או עם רואה החשבון שביקר את הדוחות הכספיים, לפי העניין, ולהציע לאיגוד דרכים לתיקונם;

(2) לבחון את מערך הביקורת הפנימית של האיגוד, את תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לשם מילוי תפקידו;

(3) לדון בדוחות של המבקר הפנימי, בדוחות מבקר המדינה ובדוחות ביקורת אחרים הנוגעים לאיגוד;

(4) לקבוע הסדרים לגבי אופן הטיפול בתלונות של עובדי האיגוד בקשר לליקויים בניהולו.

(ב) יושב ראש ועדת הביקורת יכנס את ועדת הביקורת לדיון בנושאים שיועמדו על סדר יומה על ידו או על ידי חבר ועדה אחר או על ידי מועצת האיגוד, המנהל הכללי או המבקר הפנימי.

(ג) מי שאינו חבר ועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת דיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבעו יושב ראש הוועדה או הוועדה כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), ועדת הביקורת תודיע למבקר הפנימי וליועץ המשפטי של האיגוד על קיום ישיבות הוועדה הביקורת והם יהיו רשאים להשתתף בהן.

(ה) הודעה על קיום ישיבת ועדת הביקורת שבה עולה נושא הנוגע לביקורת הדוחות הכספיים תומצא לרואה החשבון שביקר את הדוחות האמורים, שיהיה רשאי להשתתף בה.

(ו) ועדת הביקורת תגיש, אחת לשנה לפחות, למועצת האיגוד, למנהל הכללי של האיגוד ולממונה דו"ח על פעילותה.

פרק ה': מנהל כללי

(א) מועצת האיגוד תמנה מנהל כללי לאיגוד לאחר שתקיים הליך מקצועי לאיתור מועמדים ולאחר קבלת אישור הוועדה לבדיקת מינויים. הוראות סעיף 18(ב) ו-1(ג), (3), (4) ו-5(1) ו-18ג לחוק החברות הממשלתיות, יחולו, בשינויים המחויבים, על עבודת הוועדה ותפקידיה, לרבות לעניין זיקה פוליטית כאמור בסעיף 18ג לחוק החברות הממשלתיות, בשינוי זה: בכל מקום, במקום "לשר משרי הממשלה" יבוא "לחבר מחברי מועצת האיגוד"; האיגוד לא ימנה מנהל כללי שהוועדה האמורה לא אישרה את מינויו.

(ב) הליך איתור מועמדים כאמור בסעיף קטן (א) יבוצע באופן פומבי, באמצעות ועדה אשר בראשה יעמוד יושב ראש מועצת האיגוד, ויהיו חברים בה רב נותן הכשר שמינתה מועצת האיגוד מקרב חבריה, שני נציגי הציבור המכהנים במועצת האיגוד, ועובד מדינה בכיר שימונה לכך על ידי הרב הראשי לישראל המכהן כנשיא מועצת הרבנות הראשית; השר רשאי לקבוע בתקנות הוראות לעניין אופן מינוי מנהל כללי לפי סעיף זה.

מינוי מנהל כללי, 28.
כשירותו ותקופת
כהונתו

(ג) כשיר להתמנות למנהל כללי של איגוד מי שאינו עובד מועצה דתית או רשות מקומית הכלולות באיגוד, ושמתקיימים בו תנאי כשירות שיקבע השר בתקנות.

(ד) מועצת איגוד רשאית לקבוע תנאי סף מחמירים יותר מן התנאים שקבע השר בתקנות, ובלבד שלא יפחתו מהם.

(ה) כהונתו של המנהל הכללי של האיגוד תהיה למשך 4 שנים, וניתן יהיה לשוב ולמנותו לתקופה אחת נוספת של 4 שנים, והכל למעט אם תסתיים כהונתו על פי סעיף 55.

(ו) המנהל הכללי יהיה עובד האיגוד.

תפקידי המנהל הכללי 29. מנהל כללי של איגוד יהיה אחראי לניהול השוטף של ענייני האיגוד ותפקידיו, בין היתר, יהיו:

(1) יישום החלטות מועצת האיגוד;

(2) הכנת תכניות העבודה והצעות התקציב והגשתן למועצת האיגוד;

(3) דיווח למועצת האיגוד על פעילויות האיגוד;

(4) ניהול תקציב האיגוד;

(5) קיום קשר עם הציבור לרבות בעלי העסקים המושגחים וטיפול בפניות המגיעות אליו;

(6) מעקב ובקרה על פעילות המשגיחים ואופן תפקודם;

(7) מעקב ובקרה על נוכחות המשגיחים, ובין השאר, בהתאמה להיקף ההשגחה שנקבע לבתי העסק שעליהם הופקדו;

(8) הכנת דין וחשבון שנתי על פעילות האיגוד בהתאם לסעיף 58.

סמכות שירות למנהל הכללי 30. למנהל כללי של איגוד יהיו נתונות כל סמכויות הניהול והביצוע שלא הוקנו לפי חוק זה למועצת האיגוד או לאורגן אחר של האיגוד, והוא יהיה נתון לפיקוחה של מועצת האיגוד.

פרק ו': עובדי האיגוד

חובת העסקה ישירה 31. האיגוד יספק שירותי השגחה על הכשרות באמצעות משגיחי כשרות שיועסקו על ידו.

דין משגיח כשרות 32. דין משגיחי הכשרות כדין עובדי האיגוד לכל דבר ועניין, אלא אם נאמר אחרת בחוק זה.

33. היקף העסקת משגיחים
- היקף ההעסקה המינימאלי של משגיחי הכשרות לא יפחת משיעור חצי משרה, ואולם רשאי הממונה להתיר לאיגוד בנסיבות מיוחדות ועל פי תבחינים שוויוניים שיקבע, לפי סעיף 50(8), להעסיק משגיחים בהיקף משרה נמוך יותר.
34. ועדה למינוי משגיחים
- בכפוף לאמור בסעיף 40, משגיחי כשרות ימונו באופן הבא:
- (א) המשגיחים שיתמנו כעובדי האיגוד במסגרת ההליך המכרזי, ייבחרו באמצעות ועדה שתמנה מועצת האיגוד, ואלו חבריה:
- (1) שלושה רבנים נותני הכשר מקרב הרבנים המכהנים בתחום האיגוד. מועצת האיגוד תקבע מי מהם יכהן כיו"ר הוועדה;
- (2) המנהל הכללי של האיגוד או נציגו;
- (3) נציג מקרב ראשי המועצות הדתיות החברים במועצת האיגוד.
- (4) מנכ"ל הרבנות הראשית או נציגו שמשו כמשקיפים בוועדה.
- (ב) רב נותן הכשר יהיה רשאי לסרב לשיבוץ משגיח כשרות בתחום כהונתו, על אף שנבחר על ידי הוועדה האמורה בסעיף קטן (א), וזאת משיקולים ענייניים שיירשמו אשר ימסור לאיגוד, ולאחר שניתנה למשגיח הכשרות הזדמנות להביע את עמדתו בפני הרב נותן ההכשר.
35. תנאים לשמש כמשגיח
- לא יתמנה לתפקיד משגיח כשרות אלא מי שהתקיימו בו אחד התנאים המפורטים בפסקאות (1)-(3) להלן:
- (1) יש בידו תעודת הסמכה בתוקף לשמש כמשגיח על פי סעיף 36.
- (2) יש בידו תעודה בתוקף ממועצת הרבנות הראשית לישראל המעידה שהוא כשיר לכהן כרב עיר.
- (3) יש בידו תעודה בתוקף מרב ראשי לישראל כי הוא כשיר לכהן כרב אזורי, רב שכונה או רב מושב.
36. תעודת הסמכה לשמש כמשגיח
- (א) הרב הראשי לישראל המכהן כנשיא מועצת הרבנות או מי שהסמיך לכך ייתן תעודת הסמכה למשגיח כשרות שאורח חייו ואופיו הולמים את מעמדו של משגיח כשרות, ומתקיים בו אחד מן התנאים הבאים:
- (1) הוא עמד בבחינה הלכתית ומקצועית שתערך בכתב בהתאם למתכונת שקבעה מועצת הרבנות הראשית לישראל;
- (2) הוא עבר בהצלחה מבחן בנושא איסור והיתר בהתאם למתכונת שתקבע מועצת הרבנות הראשית לישראל.

(ב) הרב הראשי לישראל רשאי להשעות את תוקפה של תעודת הסמכה שניתנה לפי סעיף משנה (א), או לבטלה, לאחר שנתן לבעל התעודה הזדמנות להשמיע את דבריו ועל יסוד אחת מן העילות הבאות:

(1) המשגיח התנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של משגיח כשרות;

(2) המשגיח הורשע בעבירה שמפאת חומרתה, אופייה ונסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמשגיח כשרות.

37. תפקידי משגיח כשרות מועצת הרבנות תקבע בכללים את תפקידיו של משגיח כשרות.

38. (א) שיא כוח האדם באיגוד וכל שינוי בו יאושר בידי מועצת האיגוד לאחר קבלת אישור הממונה בטרם הגשת הצעת התקציב לאישור השר, ורשאי האיגוד להגיש לממונה בקשה לשינוי שיא כח אדם, גם שלא אגב אישור התקציב, ככל שהתעורר צורך בכך, כגון תוספת של בתי עסק המבקשים להחזיק בתעודת הכשר. לעניין זה, כחלק מכוח האדם יימנו עובדי האיגוד שאינם משגיחי כשרות, וכל מי שעיקר עיסוקו דרך קבע מבוצע במתקני האיגוד או מי שעבודתו בליבת עיסוקו של האיגוד, לרבות מי שמועסק על ידי קבלן כוח אדם ולמעט קבלן שירות; בסעיף קטן זה, "קבלן כוח אדם" ו-"קבלן שירות" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996.

(ב) לא אישר הממונה את שיא כוח האדם באיגוד, כאמור בסעיף קטן (א), לא יאשר השר את הצעת התקציב כאמור בסעיף 46.

(ג) לא יאוחר מתום 45 ימים מתום שנת כספים, יודיע המנהל הכללי של האיגוד למועצת האיגוד, לממונה ולשר אם אירעה חריגה משיא כח האדם שאושר בשנת הכספים שחלפה.

(ד) הודיע המנהל הכללי של האיגוד בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי האיגוד לא חרג משיא כח האדם שאושר בשנת הכספים שחלפה, יבחן הממונה את הודעת המנהל הכללי ויחליט אם אכן לא הייתה חריגה כאמור, והוא רשאי לבקש מהמנהל הכללי כל מידע הדרוש לו לשם קבלת ההחלטה כאמור; ההחלטה לפי סעיף קטן זה תינתן לא יאוחר מתום 30 ימים ממועד קבלת הודעת המנהל הכללי, ואם נדרש מידע נוסף לפי סעיף קטן זה – ממועד קבלת המידע.

(ה) הודיע המנהל הכללי של האיגוד בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי הייתה חריגה משיא כח האדם שאושר בשנת הכספים שחלפה או החליט כך הממונה לפי הוראות סעיף קטן (ד), לא יקבל האיגוד עובדים חדשים החל ממועד ההודעה או ההחלטה, וכל עוד לא החליט הממונה אחרת.

(ו) המנהל הכללי של האיגוד יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו אם האיגוד חרג משיא כח האדם שאושר לו בהתאם לאמור בסעיפים אלה ולאחר שימוע שיערוך לו הממונה.

(א) המנהל הכללי אחראי לכך ששיא כח האדם של משגיחי הכשרות באיגוד לא יעלה על הדרוש בהתחשב בהיקף ההשגחה שנקבע לבתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר בתחום האיגוד בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות בסעיף 13.

(ב) מצא הממונה כי חרג שיא כח האדם של משגיחי הכשרות כאמור בסעיף קטן (א), יורה למנהל הכללי להתאים את שיא כח האדם של האיגוד לשיא כח האדם הנדרש ויקבע את התקופה לביצוע התאמה זו.

(ג) לא מולאה הוראת הממונה שנקבעה לפי סעיף קטן (ב), תחדל כהונת המנהל הכללי לאחר שימוע שיערוך לו הממונה.

קבלתו של אדם לעבודה באיגוד תיעשה בדרך של מכרז פומבי בהתאם לעקרונות השוויון, השקיפות, הפומביות וטוהר המידות; הממונה רשאי לקבוע כללים בדבר דרכי המכרז ופרטיו, בין בדרך כלל ובין לסוגים של משרות, וכן לקבוע מקרים בהם יועסק עובד בחוזה מיוחד.

דין עובדי האיגוד כדין עובדי המדינה לעניין חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963; השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע שינויים לעניין זה בין עובדי האיגוד לבין עובדי המדינה.

(א) הוראות סעיף 19 יחולו על עובדי האיגוד בשינויים המחויבים; התברר לעובד האיגוד כי עניין המצוי בטיפולו עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים, ימסור על כך הודעה לממונה עליו ולמנהל הכללי ויפעל בהתאם להנחיותיהם.

39. היקף העסקת משגיחי הכשרות

40. קבלה לעבודה

41. החלת דינים

42. ניגוד עניינים

(ב) מבלי לגרוע מכלליות האמור, איגוד לא ישבץ משגיח לתחום מועצה דתית או רשות מקומית שקרובו מכהן בה כרב נותן הכשר או כראש מועצה דתית או כממונה על מועצה דתית או כמורשה חתימה זמני או כמזכיר מועצה דתית או כמנהל מחלקת כשרות.

(ג) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), איגוד לא ישבץ משגיח בבית עסק שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו כהגדרתו בסעיף 19.

(ד) איגוד לא יעסיק כמשגיח כשרות את נושאי המשרה המנויים בסעיף קטן (ב), וכמו כן, מפקחי כשרות הפועלים בתחומו, בין בתחום בו מכהן נושא המשרה או המפקח ובין מחוצה לו.

43. כללים לעבודה נוספת
השר יקבע כללים לאישור עבודה נוספת לעובדי האיגוד.

פרק ז': מינוי בעלי תפקידים מיוחדים

44. יועץ משפטי
מועצת האיגוד תמנה, באמצעות מכרז פומבי, יועץ משפטי לאיגוד.

45. מבקר פנים
מועצת האיגוד תמנה לאיגוד מבקר פנימי, ויחולו לגביו הוראות סעיף 49 לחוק החברות הממשלתיות וסעיפים 146(ב), 147, 150-153, לחוק החברות, בשינויים המחויבים.

פרק ח': הוראות כלליות לעבודת האיגוד

46. תקציב
(א) מועצת האיגוד תגיש לשר, לאישורו, לא יאוחר מיום 1 בנובמבר בכל שנה, את הצעת התקציב של האיגוד לשנת התקציב הבאה, והיא רשאית להביא לאישור השר או לאישור מי שהשר הסמיכו מטעמו בקשה לשינוי התקציב.

(ב) הצעת התקציב תוגש באופן שהשר יורה עליו ותכלול לפחות את הבאים:

(1) אומדן הכנסות והוצאות של האיגוד;

(2) פירוט של אגרות ההשגחה הצפויות להיגבות מבתי העסק במהלך השנה;

(3) התייחסות לעניינים המפורטים להלן:

(א) פירוט היעדים לעניין המדדים שנקבעו על פי סעיף 52 והפעולות המתוכננות להיעשות להשגתם;

(ב) נתונים על אודות שיא כח האדם שאושר בהתאם לסעיף

(ג) האיגוד יעביר לממונה העתק של הצעת התקציב או בקשה לשינוי שהוגשה לשר. הממונה יעביר לשר חוות דעתו בנוגע להצעה או לבקשה כאמור.

(ד) השר לא יקבל החלטה בדבר אישור התקציב או שינוי בטרם עיין בחוות דעת הממונה כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) האיגוד יערוך ותגיש לשר ולממונה, לא יאוחר מיום 1 באפריל שלאחר שנת תקציב, דין וחשבון לענין ביצוע התקציב בשנת התקציב, ולענין הכנסות האיגוד והוצאותיו, באותה שנה.

(ו) השר והממונה רשאים לדרוש בתום כל רבעון מהאיגוד דין וחשבון לענין ביצוע התקציב; לענין זה – "רבעון" – תקופה רצופה של שלושה חודשים שתחילתה ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי או ב-1 באוקטובר של כל שנת תקציב.

מימון 47. התקציב השנתי של איגוד ימומן מהכנסות שיהיו לאיגוד מגביית אגרות.

דוחות כספיים 48. (א) איגוד יערוך דו"חות כספיים שנתיים (להלן – דוחות כספיים).

(ב) הדוחות הכספיים של האיגוד יאושרו בידי מועצת האיגוד, ייחתמו בשמה ויוגשו לשר והעתק לממונה.

(ג) השר יקבע את מתכונת הדוחות הכספיים, היקפם והפרטים הכלולים בהם וכן את המועד להגשתם לשר.

פרק ט': ממונה

מינוי הממונה 49. ימונה ממונה על עניני האיגודים האזוריים למתן שירותי השגחה על הכשרות. הממונה יהיה עובד הרבנות הראשית לישראל.

סמכויות הממונה 50. הממונה –

(1) יפקח כי האיגודים פועלים על פי הכללים וההוראות שנקבעו

להם לפי חוק זה ואחר קיום המדדים שנקבעו לפי סעיף 52;

(2) יפעל בכפיפות הלכתית לרב הראשי לישראל המכהן כנשיא מועצת הרבנות.

(3) יחליט בבקשות של איגודים בעניינים הטעונים אישור, או הסכמתו, לפי חוק זה;

(4) ייעץ וייתן חוות דעת למועצה ולשר, בעניינים המנויים בחוק זה, בטרם קבלת החלטה הנתונה בסמכותם לפי חוק זה;

(5) ימלא כל תפקיד אחר ויפעיל כל סמכות אחרת שניתנו לו בחוק זה, לשם השגת מטרותיו ;

(6) יוודא עריכת השתלמויות לעובדי מערך הכשרות ובכלל זאת, למשגיחי הכשרות ולמפקחי הכשרות, בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות לפי סעיף 13(6).

(7) יקבע תבחינים שוויוניים לאפשרות העסקת משגיח בהיקף הנמוך מחצי משרה בנסיבות מיוחדות, ורשאי הוא לקבוע שסך משגיחי הכשרות המועסקים בהיקף הנמוך מחצי משרה לא יעלה על שיעור מסוים מכלל המשגיחים המועסקים על ידי האיגוד.

(8) הממונה יקבע כללים לעניין האמצעים הטכנולוגיים שבאמצעותם ידווחו המשגיחים אודות נוכחותם בבית העסק, והוא רשאי לקבוע אמצעים שיוצבו בבית העסק לשם כך.

קבלת החלטה בידי 51. מועצת הרבנות והשר לא יקבלו החלטה הנתונה בסמכותם לפי חוק זה, בטרם הונחה בפניהם חוות דעתו של הממונה.
מועצת הרבנות או השר

מתן הנחיות 52. (א) הממונה רשאי ליתן לאיגוד הנחיות שהן בעלות מאפיינים מנהליים שאינם הלכתיים לצורך פעילותו התקינה של האיגוד והשגת יעילות כלכלית.
(ב) קבע ממונה הנחיות כאמור, יפעל האיגוד בהתאם להנחיות.

סמכות לדרוש מידע 53. (א) הממונה רשאי לדרוש מאיגוד, ממועצה דתית או מרשות מקומית ומראשיהן, מידע ומסמכים בכל עניין הקשור בשירותי הכשרות, ורשאי הוא לעיין ברשומות ובמסמכים של איגוד או מועצה דתית או רשות מקומית, לרבות בעניין עובדים ובתי עסק, והכל ככל הנדרש לשם מילוי תפקידיו לפי פרק זה.

(ב) איגוד או מועצה דתית או רשות מקומית שנדרשו למסור מידע או מסמכים לפי סעיף קטן (א), יעבירו לממונה, בלא דיחוי, ומוקדם ככל האפשר.

מדדי שירות 54. (א) הממונה רשאי לקבוע עבור האיגודים מדדי חובה ומדדי רשות, ובין השאר, לעניין שיעור נוכחות המשגיחים בבתי העסק, רמת היעילות של אופן שיבוצם בבתי העסק, זמינותם לשאלות לקוחות, מידת שביעות רצון בתי העסק המושגחים וטיפול בפניות הציבור. הממונה יציין לגבי כל מדד שקבע, האם הוא מדד חובה או מדד רשות.

(ב) קבע הממונה מדדי חובה, יעמוד האיגוד במדדים אלו.

(ג) הממונה רשאי לפרסם את עמידת האיגודים במדדים שקבע.

55. איגוד שאינו ממלא תפקידו (א) היה הממונה סבור כי איגוד פלוני אינו מתנהל באופן תקין או שאינו ממלא אחר כללים שקבעה מועצת הרבנות או אחר הוראות שנקבעו לפי חוק זה לרבות המדדים שנקבעו לפי סעיף 52, ישלח הודעה בכתב לאיגוד ובה יפרט את הפגמים ואת התקופה שבה נדרש האיגוד לתקנם, וייתן לאיגוד הזדמנות להגיש את הערותיו או את השגותיו לגבי הפגמים או הדרישות לתיקונם, וזאת בתוך התקופה האמורה או תקופה קצרה ממנה כפי שיפורש בהודעה.

(ב) הגיש איגוד הערות והשגות כאמור בסעיף קטן (א), יחליט בהן הממונה סמוך ככל האפשר לאחר שקיבל אותן, ויודיע על החלטתו לאיגוד, ואם דרש את תיקונם של הפגמים – הוא רשאי לקבוע מחדש את התקופה שבה על האיגוד לעשות כאמור.

56. מתן צו לתיקון פגמים לא תיקן איגוד פגמים כנדרש בהודעת הממונה לפי סעיף 53, בתוך התקופה שנקבעה לכך, רשאי הממונה ליתן לאיגוד צו –

(1) המורה לו לעשות מעשה שהוא חייב לעשותו על פי חוק זה או על פי הכללים שקבעה מועצת הרבנות לפי חוק זה, או להימנע מעשות מעשה שאסור לו לעשותו על פי חוק זה או על פי הכללים כאמור.

(2) הודעה על מתן צו לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

57. איגוד שאינו ממלא חובותיו (א) היה הממונה סבור כי איגוד פלוני אינו ממלא את חובותו לפי חוק זה, או שהוא מתנהל באופן שאינו מאפשר לו למלא את חובותיו לפי חוק זה או שלא יאפשר לו לעשות כן, רשאי הממונה, לאחר שנתן לאיגוד הזדמנות להשמיע את טענותיו, להעביר את המנהל הכללי של האיגוד מתפקידו, למנות לאיגוד מנהל מיוחד שינהל את ענייניה ולמנות ועדת הנהלה שתייעץ למנהל המיוחד. החלטת הממונה טעונה אישור מנהל הרבנות הראשית לישראל.

(ב) למנהל המיוחד שנתמנה לפי סעיף קטן (א) יהיו כל הסמכויות והתפקידים שיש למנהל הכללי של איגוד, ולמועצת האיגוד שלו, ולוועדותיה, על פי הוראות חוק זה. כל עוד ממלא המנהל המיוחד את תפקידו לא ימלאו מועצת האיגוד, ועדותיה וחבריה את תפקידיהם ולא ישתמשו בסמכויותיהם. (ג) לא ימונה אדם לתפקיד מנהל מיוחד, אלא אם עמד בתנאי הכשירות לתפקיד מנהל כללי בהתאם לסעיף 28.

(ד) הממונה רשאי להורות לאיגוד לשלם למנהל המיוחד שכר והוצאות כפי שיקבע, ואם היה המנהל המיוחד עובד המדינה, רשאי הממונה להורות כי השכר ישולם לאוצר המדינה.

(ה) הממונה רשאי לקבוע כי האיגוד ישוב להיות מנוהל באמצעות מועצת איגוד ומנהל כללי, בכל עת שימצא שהתנאים מאפשרים זאת.

תפקידיו של המנהל 58. (א) תפקידיו של המנהל המיוחד הם :
המיוחד

(1) לנהל את האיגוד ;

(2) לבדוק את הגורמים לליקויים שנתגלו בניהולו של האיגוד ;

(3) להגיש את המלצותיו לממונה לעניין הפעולות הנדרשות לתיקון הליקויים, ובין השאר, רשאי הוא להמליץ על העברת ניהול האיגוד לידי אחר, או על העברת תחום הפעולה של האיגוד, כולו או חלקו לאיגוד אחר.

(ב) הממונה רשאי לקבל את המלצות המנהל המיוחד לפי סעיף קטן (א)(3), או לקבל את חלקן או לדחותן ; קיבל הממונה את המלצות, רשאי הוא להורות למנהל המיוחד לפעול ליישומן ; לא קיבל הממונה את המלצות, רשאי הוא לפעול בכל דרך שתיראה לו לתיקון הליקויים.

מינוי חשב מלווה 59. (א) הממונה רשאי, לאחר שנתן ליו"ר מועצת האיגוד הזדמנות להשמיע את טענותיו ומנימוקים שיירשמו, למנות לאיגוד חשב מלווה לתקופה שיקבע, בהתקיים אחד מאלה :

(1) שיעור הגירעון השוטף של האיגוד, כפי שהופיע בדוח המבוקר האחרון, הוא עשרה אחוזים או יותר, ושיעור הגירעון המצטבר של האיגוד הוא חמישה עשר אחוזים או יותר ;

(2) תקציב האיגוד או עניניו הכספיים האחרים מנוהלים, לדעת הממונה, באורח לא תקין או שלא בהתאם להוראות כל דין ;

(3) קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן דרוש, לדעת הממונה, מנימוקים שיירשמו, למנות חשב מלווה לשם הבטחת ניהול כספי תקין של האיגוד.

(ב) הממונה רשאי להאריך את תקופת מינויו של החשב המלווה בתקופות נוספות כפי שיקבע.

(ג) הממונה, בהסכמת שר המשפטים, יקבע תנאי כשירות ופסלות לכהונה לחשב מלווה.

60. סמכויות החשב המלווה ופעולות הטעונות אישור

מונה לאיגוד חשב מלווה, יחולו לעניין זה הוראות סעיף 142ג לפקודת העיריות בשינויים המחוייבים.

61. חיוב על תשלום לא חוקי

נוכח הממונה שאיגוד הוציא סכום כספי בניגוד לדין, רשאי הממונה לחייב בו את האדם ששילם או שהרשה את התשלום הבלתי חוקי, וכן רשאי הממונה לחייב כל אדם האחראי לחשבון בכל סכום של חסר או הפסד שנגרמו בשל התרשלותו או בכל סכום שהיה צריך להביא בחשבון ולא הביא, ובכל מקרה כזה יאשר בכתב את הסכום המגיע מאותו אדם; הממונה יפרש בכתב את טעמי החלטתו בדבר החיוב. הממונה לא יקבל החלטה כאמור, בטרם יאפשר לאותו אדם להשמיע טענותיו בפניו.

62. הטלת תפקידי פיקוח

ראה השר, על פי המלצת הממונה, כי מועצה דתית או רשות מקומית אינן מעסיקות מפקחי כשרות בהיקף הדרוש, או שפיקוח הכשרות שנערך על ידן מתנהל שלא באופן תקין, רשאי הוא להטיל על מועצה דתית אחרת (להלן - מועצה דתית נעברת) להפעיל פיקוח כשרותי בתחום אותה מועצה דתית או רשות מקומית, באמצעות מפקחי כשרות המועסקים על ידי המועצה הדתית הנעברת או באמצעות מפקחי כשרות שתקלוט לעבודה, על פי כל דין, לצורך ביצוע תפקיד זה, והכל על פי מכסה שתאושר בהתאם לכללים אחידים וברורים שיקבע השר בדבר היחס הנדרש בין מפקח כשרות לכמות בתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר, בהתאם למאפייניהם, הנתונים לפיקוחו. החליט השר כאמור, ישולמו האגרות בעד תעודת ההכשר לקופת המועצה הדתית הנעברת.

63. דין וחשבון שנתי

(א) האיגוד יערוך ויגיש לשר, בתום כל שנה, דין וחשבון שנתי על פעילותו.

(ב) האיגוד יפרסם את הדוח האמור בסעיף קטן (א) באתר האינטרנט שלו ובכל דרך אחרת שימצא לנכון.

64. אגרות

השר יקבע, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אגרות בעד שירותי השגחה שאיגוד יהיה רשאי לגבות מבית עסק, בהתבסס, בין היתר, על היקף שעות ההשגחה שקבעה מועצת הרבנות בהתאם לסעיף 13(א) לחוק זה.

- גבייה 65. (א) איגוד יגבה את האגרות שקבע השר. על גביית אגרות לפי סעיף זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 ועל העברת כספי חוב שנגבו לאיגוד תחול הוראת סעיף 12 לחוק.
- (ב) לא שולמה אגרה בעד שירותי השגחת הכשרות, יסיר הרב נותן הכשר את תעודת ההכשר מבית העסק לא לפני שייתן התראה לבית העסק 14 ימים מראש ויאפשר לו להסדיר את התשלום.
- תחולת החוק 66. חוק זה יחול על כל מועצה דתית ורשות מקומית שמתקצבת מכספי מדינת ישראל.
- הוראת מעבר 67. על אף האמור בסעיף 34, כשיר להתמנות למשגיח כשרות מי שוועדה שהקימה מועצת הרבנות החליטה לפטור אותו, תוך שנה מיום כניסת חוק זה לתוקף, מעמידה בתנאים המפורטים בסעיף האמור, ובלבד שביום כניסת חוק זה לתוקף, הוכח כי הוא משמש כמשגיח כשרות למעלה מ-10 שנים בהיקף שלא פחת מחצי משרה בממוצע, וכן הוא מחזיק בהמלצה מרב עיר שאישר כי הוא בקיא בחומר ההלכתי הנוגע לעבודתו של משגיח כשרות.
- תחילה 68. מועד תחילתו של חוק זה, שנה מיום פרסומו, ורשאי השר, בצו, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לדחות את מועד התחילה בפרקי זמן של שישה חודשים בכל פעם.
- ביצוע ותקנות 69. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
- תיקון חוק איסור הונאה בכשרות 70. בחוק איסור הונאה בכשרות, לאחר סעיף 2, יבוא:

סייג למתן תעודת "2א
הכשר

(א) החל ממועד תחילתו של החוק להסדרת שירותי ההשגחה על הכשרות, תשע"ח-2018, גורם הרשאי לתת תעודת הכשר על פי סעיף משנה 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק זה, לא יעניק תעודת הכשר לבית אוכל, ולא יהיה תוקף לתעודת הכשר שניתנה לבית האוכל על ידי גורם זה, אלא אם שירותי השגחת הכשרות בו ניתנים על ידי משגיח המועסק באמצעות איגוד אזורי למתן שירותי השגחה על הכשרות כמשמעותו בחוק האמור.

(ב) סעיף קטן (א) לא יחול על בעלי תפקידים אחרים במערך הכשרות שנהוג להעסיקם דרך קבע בבית העסק, ובכלל זאת, חברי צוות שחיטה במשחטות ובתי מטבחים וכיוצ"ב.

דברי הסבר

סעיף 2

מוצע להסמיך את השר לשירותי דת להקים בצו, איגודים אזוריים למתן שירותי השגחה על הכשרות. הסעיף מסדיר את ההיבטים שאליהם יש להתייחס במסגרת הצו.

סעיף 3

מוצע לתחום את מספר האיגודים האזוריים שיוקמו ולקבוע כי מספרן לא יפחת מ-3 ולא יעלה על 6.

סעיף 4

מוצע להסדיר את אופן הכללת הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות במסגרת האיגודים האזוריים שיוקמו. בשלב ראשון, ייקבע אלו גופים צריכים להיכלל באיגודים האלו בהתבסס על היקף העסקים המחזיקים בתעודת הכשר בתחומם, ולאחר מכן, יערך שיוך הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות לאיגודים האזוריים. נקודת המוצא היא שכל איגוד אזורי צריך להיות בעל אפשרות להתנהל באופן מאוזן על בסיס תקציבי. מטרה זו משליכה על הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות שייכללו בכל איגוד אזורי. לדוגמא, אם איגוד אזורי יהיה מורכב אך ורק מרשויות מקומיות בהן היקף מצומצם של בתי עסק מבודדים הנמצאים בריחוק רב זה מזה, קיים חשש שלאותו איגוד לא יהיה סיכוי להתנהל על בסיס מאוזן באופן שוטף, בהינתן העובדה שמקור המימון של שירותי השגחת הכשרות, לרבות התניידות המשגיחים מעסק אחד למשנהו, הוא באגרות שישלמו בתי העסק בעד שירותי ההשגחה. תמהיל הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות בכל איגוד אזורי צריך להיות כזה שכל איגוד יכלול גם מועצות דתיות ששירותי השגחת הכשרות בהן עשויים להיות רווחיים לצד מועצות ששירותי ההשגחה בהן עשויים להיות גירעוניים. שיוך הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות לאיגודים האזוריים יעשה, בין היתר, על פי תחשיב כלכלי שישקף עבודה מקצועית סדורה.

סעיף 5

מוצע להסמיך את השר להורות על העברת רשות מקומית או מועצה דתית מתחום איגוד אחד למשנהו לאחר מתן זכות טיעון, וזאת בעיקר משיקולים תקציביים או תפעוליים.

סעיף 6

מוצע להסמיך את השר להטיל על איגוד לספק שירותי השגחה בתחום רשות מקומית שלא נכללה באף איגוד אזורי.

סעיפים 7, 8

מוצע לקבוע תקופת הקמה תחומה זמן במהלכה יבוצעו הפעולות ההכרחיות לצורך תחילת תפקודו השוטף של איגוד אזורי, לרבות מינוי מנהל כללי, הכנת תקציב שנתי ועוד. מוצע לאפשר לשר להאריך את תקופת ההקמה, במידת הצורך בשלושה חודשים נוספים, לכל היותר.

סעיפים 9, 10

מוצע לקבוע כי איגוד אזורי יהיה תאגיד וכי הוא יהיה גוף הנתון לביקורת מבקר המדינה.

סעיף 11

הסעיף מגדיר את המטרה של איגוד אזורי והיא הספקת שירותי השגחה על הכשרות למי שמחזיק בתעודת הכשר.

סעיף 12

הסעיף מסדיר את תפקידיו של איגוד אזורי להספקת שירותי השגחה על הכשרות, ובכלל זאת, דיווחים שוטפים לרב נותן ההכשר על תקלות כשרותיות בבתי עסק ופעילות לתיקון בהתאם להנחיות הרב, פעילות בהתאם להנחיות ההלכתיות של הרבנות הראשית והרב נותן ההכשר, קביעת תכניות עבודה למשגיחים, פיקוח על נוכחות משגיחי הכשרות, גביית אגרות בעד שירותי ההשגחה ועוד.

סעיף 13

מוצע להסמיך את מועצת הרבנות הראשית לישראל לקבוע כללים הנוגעים לאופן מתן שירותי ההשגחה על מנת ליצור הסדרים רוחביים ואחידים שיבטיחו רמת כשרות נאותה, וכמו כן, שקיפות ותיקנות של שירותי ההשגחה. בין היתר, מוצע להסדיר בכללים שתקבע מועצת הרבנות היקף שעות השגחה אחיד לבתי עסק, מבלי שיהיה בכך כדי לפגוע בשיקול דעתו של הרב נותן ההכשר לקבוע כללים שונים מאלו שקבעה מועצת הרבנות הראשית, ובלבד שסך שעות ההשגחה בתחומו לא יעלה סך שעות ההשגחה בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות. התכלית העומדת בבסיס הדברים, הינה מחד, לתת ביטוי לשיקול דעתו של הרב נותן ההכשר והיותו הגורם המוסמך למתן הכשר לפי חוק איסור הונאה בכשרות, ומאידך, ליצור הסדרה אחידה במישור הכספי, ולהבטיח שוויוניות בנטל הכספי שיוטל על בתי העסק השונים, בהתאם למאפייניהם. בית עסק ישלם אגרה אחידה, על פי מאפייניו, בעד שירותי ההשגחה בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות לעניין היקף שעות ההשגחה, בעוד לרב יהיה נתון שיקול דעת לקבוע כללים שונים לחלוקת שעות ההשגחה בין בתי העסק בתחומו, בהתחשב בנסיבות שונות, ובלבד שלא תיפרץ המסגרת הכוללת של היקף שעות ההשגחה שנקבע על פי כללי מועצת הרבנות, באופן שלא ישפיע על גובה התשלום שישלם בית העסק בעד שירותי ההשגחה. בנוסף, מוצע להסמיך את מועצת הרבנות לקבוע כללים לעניין אופן שיתוף הפעולה שבין הרב נותן ההכשר לבין איגוד ההשגחה האזורי, ותכנית הדרכה שנתית לבעלי התפקידים במערכת הכשרות. יש לזכור, כי הרב נותן ההכשר הוא הגורם המוסמך להעניק תעודת הכשר לבית עסק. האיגוד האזורי נועד לסייע לרב לצורך מילוי אחריותו. עוד מוצע לחייב את האיגוד לפעול בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות הראשית.

סעיף 14

מוצע לקבוע את מספר חברי מועצת האיגוד ואת הרכבה. הואיל ואיגוד אזורי עשוי לאגד תחתיו עשרות רשויות מקומיות ומועצות דתיות, מוצע לאפשר לשר להתקין תקנות שבמסגרתן יוגדרו כללים לפיהן ייקבעו הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות שנציגיהן יכהנו כחברי מועצת האיגוד, לרבות האפשרות שלפחות חלק מן הגופים ייוצגו בסבב במועצת האיגוד. הכללים יביאו בחשבון, בין היתר, את היקף בתי העסק המחזיקים בתעודת הכשר הפועלים בתחומה של המועצה הדתית או הרשות המקומית.

סעיף 15

במטרה ליצור איזון בין הצורך לאפשר יעילות בהתנהלותה השוטפת של מועצת האיגוד, מחד, ומאידך,

לאפשר גם לגופים שאינם מיוצגים במועצת האיגוד לקבל עדכון על בסיס שוטף בדבר פעילות האיגוד האזורי, מוצע לאפשר לכל מועצה דתית או רשות מקומית שאינה מיוצגת במועצת האיגוד לשלוח לדיוניה משקיף מטעמה.

סעיף 16

מוצע להסמיך את השר לקבוע תנאי כשירות לנציג הציבור המכהן בכל מועצת איגוד של איגוד אזורי. נציג הציבור נועד להיות בעל רקע ניהולי שיסייע לגוף להתנהל באופן מקצועי ולקבל החלטות ניהוליות מיטביות.

סעיף 17

מוצע לקצוב תקופת כהונה לחברי מועצת האיגוד ולאפשר מינוים, למעט נציגי הציבור, לתקופות נוספות, כל עוד הם מכהנים בתפקידים במועצה הדתית או הרשות המקומית. מוצע לקבוע לנציגי הציבור החברים במועצת האיגוד תקופת כהונה בת 4 שנים עם אפשרות של תקופה אחת נוספת בת 4 שנים.

סעיף 18

מוצע לקבוע חובת אמונים וזהירות לחבר מועצת איגוד במסגרת כהונתו, ולחייבו לפעול בהתאם לכללי אתיקה שלטונית.

סעיף 19

מוצע לקבוע הסדרים שיבטיחו כי חבר מועצת איגוד לא יהיה נתון במצב המעמידו בחשש לניגוד עניינים בין כהונתו במועצה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

סעיף 20

מוצע להסדיר את התנאים לתשלום גמול והחזר הוצאות לחברי מועצת איגוד.

סעיף 21

מוצע להסדיר סדרים וכללים לעבודת מועצת האיגוד לרבות קביעת מניין חוקי לקבלת החלטות, אופן ניהול ישיבות מועצת האיגוד, זימון ישיבותיה, ופרסום החלטותיה.

סעיף 22

מוצע להסדיר את יכולתה של מועצה דתית או רשות מקומית להשפיע על החלטה של מועצת האיגוד הנוגעת אליה במישרין, להבדיל מהחלטה הנוגעת אליה בעקיפין או החלטה הנוגעת לכלל הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות החברות במועצת האיגוד.

סעיף 23

מוצע לתת מענה למקרים בהם הרכב מועצת האיגוד חסר, או שנפל ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ולקבוע כי קיומו, סמכויותיה של מועצת האיגוד ותוקף החלטותיה לא ייפגע כתוצאה מכך, ובלבד שמכהנים בה רוב חברי מועצת האיגוד כדין.

סעיף 24

מוצע לקבוע את תפקידיה של מועצת האיגוד ובין היתר, אישור הצעת תקציבו השנתי של האיגוד האזורי בטרם הבאתה לאישור השר, אישור תכניות עבודה שנתיות של האיגוד, דיון בטיטות הדו"חות הכספיים של האיגוד, מינוי מנהל כללי ופיקוח על פעילותו ועוד. עוד מוצע לקבוע כי מועצת האיגוד תאשר את שכרם ותנאי העסקתם של עובדי האיגוד, לרבות המנהל הכללי. יובהר, כי ההוראה היא במישור הניהול הפנימי של האיגוד, והיא כפופה להוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, בשל היותו של האיגוד "גוף מתקצב" כהגדרתו בסעיף 21 לחוק האמור.

סעיף 25

מוצע לחייב איגוד להקים אתר אינטרנט שבו יפורסם מידע הנוגע לכשרות בתחום האיגוד.

סעיפים 26, 27

מוצע להסדיר הקמתה של ועדת ביקורת כמנגנון בקרה פנימי של האיגוד לצורך הבטחת פעילותו התקינה ותיקון ליקויים שהתגלו בעבודת האיגוד. מוצע להסדיר את הרכב הוועדה, תפקידיה ואת סדרי עבודתה.

סעיפים 28-30

מוצע להסדיר את הליך מינויו של המנהל הכללי של האיגוד בידי מועצת האיגוד. על מנת להבטיח את מינויו של מועמד בעל כישורים ניהוליים מוכחים מוצע לחייב את מועצת האיגוד לקבל את אישור הוועדה לבדיקת מינויים בחברות הממשלתיות ולקבוע שלא ימונה מועמד שהוועדה הנזכרת לא אישרה את מינויו. כמו כן, מוצע להסדיר תנאי כשירות לכהונת המנהל הכללי שיבטיחו כי לכהונה זו ייבחר מועמד בעל ניסיון ניהולי, באופן שיאפשר את ניהול האיגודים האזוריים על בסיס מקצועי ומאוזן מבחינה תקציבית. מוצע לקצוב את כהונתו של המנהל הכללי, בהמשך למגמה לקצוב את כהונתם של נושאי משרה בכירים במגזר הציבורי על מנת לאפשר, בין היתר, ריענון השורות. מוצע לקבוע את תפקידיו של המנהל הכללי כמי שאחראי לניהולו השוטף של האיגוד האזורי, ובין השאר, ליישם את החלטות מועצת האיגוד ולדווח לה על פעילותו, להכין תכניות עבודה, לנהל את תקציב האיגוד, לנהל מעקב ובקרה על פעילותם של משגיחי הכשרות ועוד. מוצע לקבוע כי למנהל הכללי תהיה סמכות שירות הנוגעת לניהול וביצוע של תפקידי האיגוד, במידה שלא הוקנתה לאף אורגן אחר של האיגוד. מוצע לקבוע כי המנהל הכללי יהיה נתון לפיקוחה של מועצת האיגוד.

סעיפים 31

מוצע לקבוע כי האיגוד יעסיק את משגיחי הכשרות באופן ישיר כעובדיו בהתאם לעקרון שקבע בג"ץ בדבר הניתוק וההפרדה הדרושים בין משגיחי הכשרות לבתי העסק המושגחים.

סעיף 32

הואיל ומוצע ליצור הסדרים נפרדים למשגיחי כשרות בהיבטים שונים, מודגש כי דינם של משגיחי הכשרות הוא כשל עובדי האיגוד אלא אם נאמר אחרת בחוק זה.

סעיף 33

מוצע לקבוע היקף העסקה מינימאלי למשגיחי כשרות וכמו כן, להסמיך את הממונה להתיר לאיגוד, על פי

תבחינים שוויוניים שיקבע, להעסיק משגיחים בהיקף משרה נמוך יותר. זאת, בכדי לאפשר העסקת משגיח במקומות מבודדים, שהעסקת משגיח בהיקף משרה משמעותי כרוכה בעלות כספית לא מבוטלת הנובעת מעלות ניוודו בין עסק למשנהו.

סעיף 34

מוצע לקבוע את אופן מינויו של משגיח כשרות באמצעות ועדה שהרכבה מפורט בחוק. הרכב הוועדה מאפשר להביא לידי ביטוי את מכלול השיקולים, הערכים והאינטרסים שלעניין. כמו כן, מוצע לאפשר לרב נותן הכשר להתנגד לשיבוץ משגיח שאושר על ידי האיגוד, משיקולים ענייניים ולאחר שניתנה למשגיח זה זכות שימוע.

סעיפים 35-37

מוצע להסדיר את עיסוקו של משגיח באופן סדור לרבות תנאי כשירות רלוונטיים לתפקיד, תנאים לקבלת תעודת הסמכה לשמש כמשגיח, עילות בהתקיימן ישנה הצדקה לפסול את תוקפה של תעודת הסמכה לרבות הסדרת הגורם המוסמך לעשות זאת. עוד מוצע להסמיך את מועצת הרבנות הראשית לקבוע כללים להגדרת תפקידו של משגיח כשרות.

סעיף 38

מטרת הסעיף להקנות לרגולטור – השר והממונה על האיגודים האזוריים - כלים כדי להבטיח התנהלות תקינה של האיגודים בכל הנוגע להיקף העסקת כח אדם. בהינתן שפעילות השגחת הכשרות מבוססת על ניהול משאבי אנוש, יש לייחד התייחסות מתאימה להבטחת שמירתה של מסגרת תקינת העובדים המאושרת ולמניעת האפשרות, ככל הניתן, לפרוץ אותה.

סעיף 39

בדומה לאמור ביחס לסעיף לעיל, בהינתן שמקור המימון העיקרי של פעילות האיגוד האזורי הוא האגרות הנגבות בעד שירותי השגחת הכשרות, מוצע להקנות כלים לממונה על מנת להבטיח שהיקף העסקת משגיחי הכשרות על ידי האיגוד תואם את היקף ההשגחה הכולל הנדרש בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרבנות הראשית, באופן שמחד, יבטיח רמת כשרות ראויה ומאידך, יצמצם את הסיכון למצב גירעוני של האיגוד.

סעיף 40

מוצע לקבוע את אופן קבלת עובדים לאיגוד על דרך של מכרז פומבי שיעלה בקנה אחד עם עקרונות השוויון, השקיפות, הפומביות וטוהר המידות.

סעיף 41

מוצע להכפיף את עובדי האיגוד לדין משמעתי של עובדי שירות המדינה.

סעיף 42

סוגיית ניגוד עניינים של גורמי מערך הכשרות הממלכתי, נדונה בעבר בדו"חות מבקר המדינה, ובכלל זאת, עסקה הביקורת במקרים שבהם הועסקו במערך הכשרות קרובי משפחה וכד'. מוצע לקבוע כללים ברורים לעניין זה. כך, לא ימונה עובד האיגוד שעלול להימצא באופן תדיר במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר

מועצת איגוד ובין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו. עוד מוצע לאסור על איגוד לשבץ משגיח בתחום מועצה דתית או רשות מקומית מסוימת, ככל שקרוב משפחתו מועסק על ידי אותה מועצה דתית או רשות מקומית כנושא משרה בתחום הכשרות מקרב נושאי המשרה המפורטים בחוק. כמו כן, מוצע לאסור על איגוד להעסיק כמשגיח כשרות מי שמכהן כנושא משרה במערך הכשרות באחת הרשויות המקומיות או המועצות הדתיות הכלולות באיגוד לרבות מפקחי כשרות.

סעיף 43

מוצע להסמיך את השר לקבוע כללים לאישור עבודה נוספת לעובדי האיגוד.

סעיפים 44-45

כדי להבטיח התנהלות כדין של איגוד אזורי ולהבטיח קיום של מנגנוני בקרה פנימיים, מוצע לחייב מינויים של יועץ משפטי ומבקר פנים לאיגוד. מוצע לאמץ הוראות שונות מחוק החברות הממשלתיות וחוק החברות הנוגעות לפעילות מבקר הפנים.

סעיפים 46-48

מוצע לקבוע הליך סדור לאישור תקציבו של איגוד אזורי. מוצע כי הגורם המוסמך לאישור התקציב יהיה השר לשירותי דת, ועוד מוצע כי העתק התקציב יועבר גם לממונה אשר יחווה דעתו באשר להצעת התקציב. חוות דעת הממונה תונח בפני השר, בטרם יקבל החלטה באשר להצעת תקציב האיגוד המונחת לפניו. מוצע להסדיר את הסוגיות שיקבלו התייחסות בתקציב האיגוד, ובכלל זאת, אומדן הכנסות והוצאות, פירוט אגרות השגחה, אופן עמידה ביעדים שקבע הממונה ונתונים בדבר היקף תקינת העובדים. עוד מוצע לחייב איגוד להגיש במועד הנקוב בחוק, דין וחשבון לעניין ביצוע התקציב, ולהסמיך את השר או הממונה לדרוש בתום כל רבעון דין וחשבון כזה. מוצע לקבוע כי מקור המימון לתקציב האיגוד יהיה האגרות הנגבות בעד שירותי השגחת הכשרות מבתי העסק, המעוניינים להחזיק בתעודת הכשר ולהציג עצמם ככשרים. עוד מוצע לחייב איגוד אזורי לערוך דו"חות כספיים שיוגשו לאישור השר.

סעיפים 49-50

מוצע לתת לרבנות הראשית לישראל כלים אפקטיביים להבטחת רמת הכשרות הממלכתית עבור שומרי הכשרות בישראל, ולהבטחת תקינות פעילותו של מערך הכשרות, ובכלל זאת, בהיבטים של שמירה על טוהר המידות והקפדה על נורמות שלטוניות ראויות, ושמירה על מסגרת תקציבית מאוזנת באופן שיבטיח את יכולתם של האיגודים האזוריים לספק את שירותי ההשגחה באופן שוטף. דו"חות מבקר המדינה עסקו לא מעט בביקורת נוקבת כנגד התנהלות מערך הכשרות הממלכתי ותפקודו, כאשר מושא הביקורת המרכזי, לפחות בהיבט הציבורי, הוא הרבנות הראשית לישראל. על מנת לאפשר לרבנות הראשית לשאת באחריות לתפקוד מערך הכשרות הממלכתי יש לצייד את אורגניה השונים בסמכויות שיבטיחו סטנדרטיזציה ראויה בתחום הכשרות, מנהל תקין ויכולת אכיפה של הכללים והנורמות הדרושים. לשם כך, מוצע להסדיר את מינויו של הממונה על ענייני האיגודים האזוריים, כגורם מקצועי, שיהיה עובד הרבנות הראשית, הכפוף למנהל הרבנות הראשית, ואשר יחזיק בידיו סמכויות מנהלתיות, הדרושות להגשמת התכליות הנזכרות לעיל, ובכלל זאת, מעקב אחר פעילות האיגודים האזוריים ועמידתם בכללים שנקבעו, החלטות בנושאים הטעונות

אישורו לפי החוק, ייעוץ, מתן המלצות וחוות דעת כנדרש על פי חוק זה, ווידוא עריכת השתלמויות של עובדי מערך הכשרות כך שניתן יהיה למקצע אותם כנדרש. הממונה יהיה כפוף הלכתית לרב הראשי לישראל המכהן כנשיא מועצת הרבנות הראשית.

סעיפים 51

מוצע לקבוע כי מועצת הרבנות והשר לא יקבלו החלטה שבתחום סמכותם לפי חוק זה, בטרם הונחה בפניהם חוות דעת של הממונה, וזאת כדי להבטיח קבלת החלטות על בסיס תשתית מקצועית ועניינית.

סעיף 52

מוצע להסמיך את הממונה ליתן הנחיות מנהליות שאינן הלכתיות, לאיגודים ולחייב את האיגודים למלא אחר הנחיות אלו.

סעיף 53

מוצע להסמיך את הממונה לדרוש מאיגוד, מועצה דתית או רשות מקומית מידע ומסמכים הנוגעים לשירותי הכשרות, ככל הנדרש לשם מילוי תפקידו. במקביל, מוצע לחייב את הגופים הנזכרים להעביר את המידע הנדרש לממונה.

סעיף 54

מוצע להסמיך את הממונה לקבוע לאיגודים האזוריים מדדי שירות מחייבים כדי להבטיח רמת שירותי השגחה נאותה לציבור שומרי הכשרות. המדדים יחולקו לממדי חובה בהם איגוד יחויב לעמוד, ולמדדי רשות לצורך שקיפות ושיפור השירות.

סעיפים 55-58

מוצע להסמיך את הממונה להורות לאיגוד שאינו מתנהל כראוי או שאינו ממלא אחר הכללים שנקבעו, לתקן את הפגמים שנמצאו בהתנהלותו, תוך מתן זכות טיעון לאיגוד. עוד מוצע להסמיך את הממונה להוציא לאיגוד שלא מילא אחר הנחייתו כאמור, צו. בנוסף לאמור, מוצע לקבוע כי ככל שסבור ממונה כי איגוד אזורי מסוים אינו ממלא חובתו לפי חוק זה, או שהוא מתנהל באופן שאינו מאפשר לו למלא חובתו או שלא יאפשר לו בעתיד לעשות כן, הוא רשאי, באישור מנהל הרבנות הראשית, להעביר את המנהל הכללי מתפקידו ולמנות תחתיו מנהל מיוחד שינהל את ענייני האיגוד ויחזיק בסמכויותיו של המנהל הכללי ושל מועצת האיגוד על וועדותיה. החוק מסדיר את מינויה של ועדת הנהלה שתייעץ למנהל המיוחד. עוד מוצע להסדיר את תפקידיו של המנהל המיוחד, ובין היתר, לבדוק את הגורמים לפגמים שהתגלו בעבודת האיגוד ולהגיש המלצותיו לממונה לעניין הפעולות הנדרשות לתיקון, ובכלל זאת, רשאי הוא להמליץ על העברת ניהול האיגוד לידי אחר, או העברתו של תחום פעולה של האיגוד לידי איגוד אחר. על פי המוצע, הממונה רשאי לקבל את המלצות הממונה הנזכרות או לדחותן.

סעיפים 59, 60

מוצע להסמיך את הממונה למנות חשב מלווה לאיגוד בנסיבות הקבועות בחוק, ולצידו בסמכויות המתאימות שיבטיחו התנהלות כספית תקינה.

סעיף 61

מוצע להסמיך את הממונה להטיל חיוב אישי בעד הוצאה כספית שלא כדין מחשבון האיגוד.

סעיף 62

מוצע להסמיך את השר לשירותי דת, על פי המלצת הממונה, להטיל על מועצה דתית ששירותי פיקוח הכשרות בה מתנהלים כראוי, לספק שירותי פיקוח כשרות למועצה דתית או לרשות מקומית שבה לא מתקיים כלל פיקוח, או שהפיקוח בה מתנהל שלא באופן תקין. שירותי הפיקוח יינתנו על פי סרגל תקינה של מפקח כשרות לכל מספר מסוים של בתי עסק שיקבע השר לשירותי דת בכללים. ככל שהוטל על מועצה דתית לספק שירותי פיקוח כשרות מחוץ לתחומה היא תוסמך גם לגבות אגרות בעד תעודת הכשר מבתי העסק לשם מימון השירות.

סעיף 63

מוצע לחייב איגוד להגיש דין וחשבון על אודות פעילותו בתום כל שנה ולפרסמו לציבור.

סעיף 64

מוצע להסמיך את השר לשירותי דת לקבוע אגרות בעד השגחת כשרות שייגבו מבתי העסק. אגרות אלו יביאו בחשבון, בין השאר, את עלות העסקת משגיחי הכשרות וניודם בין עסק למשנהו, ואת הוצאות התקורה של האיגוד האזורי.

סעיף 65

מוצע להסמיך את האיגודים האזוריים לגבות את האגרות בעד שירותי ההשגחה שקבע השר. עוד מוצע לקבוע כי אי תשלום אגרת השגחה מהווה עילה להסרת תעודת ההכשר, ואולם על הרב נותן ההכשר ליתן התראה מוקדמת בת ארבעה עשר ימים לבית עסק שלא שילם את האגרה, בטרם יסיר את התעודה, על מנת לאפשר לבית העסק להסדיר חובו לאיגוד.

סעיף 66

מוצע לקבוע הוראת לעניין תחולת החוק גם ביחס למועצות דתיות ורשויות מקומיות שנמצאות באיו"ש, כדי שניתן יהיה לכלול רשויות אלה במסגרת האיגודים.

סעיף 67

מוצע לקבוע הוראת מעבר שתאפשר למשגיח שלא עמד בבחינה בכתב להמשיך ולשמש כמשגיח, ככל שהוא עומד בתנאים המוצעים בהוראה זו.

סעיף 68

מוצע לקבוע כי תחילתו של חוק זה תהיה שנה ממועד פרסומו במטרה לאפשר שהות לכונן את מערך האיגודים שהקמתו, מטבע הדברים, טעונה התארגנות ממושכת. כמו כן, מוצע להסמיך את השר להאריך את מועד התחילה בפרק זמן של שישה חודשים נוספים בכל פעם, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

סעיף 70

מוצע במסגרת תיקון עקיף לחוק איסור הונאה בכשרות, לאסור על רב נותן הכשר להעניק תעודת הכשר לבית עסק, אלא אם המשגיח בבית העסק מועסק באמצעות איגוד אזורי. כמו כן, מוצע להחריג מעקרון ניתוק הזיקה עם בית העסק, בעלי תפקידים בתחום הכשרות, שאינם משמשים כמשגיחי כשרות כמשמעותם בחוק זה, אשר נהוג להעסיקם דרך קבע בבית עסק, כגון שוחטים במשחטות וכיוצ"ב.